

1955—56	335 mill. kr.
1956—57	315 — -
1957—58	300 — -
1958—59	300 — -

Finansministeren bemyndiges til at udstede statsobligationer i det omfang, hvori lån gives.

Indenrigs- og boligministeren bestemmer efter forhandling med finansministeren, hvorvidt statslån skal udbetales kontant til pari eller til en nærmere fastsat kurs eller skal berigtiges ved udlevering af statsobligationer. Såfremt lånene berigtiges ved udlevering af obligationer eller på grundlag af en kursværdi, er provenuet af lånet afgørende med hensyn til de i denne lov fastsatte lånegrænser.“

Paragraffen, der i sin oprindelige form svarede til § 104 i forslag til lov om boligforholdene, ændredes væsentligt under behandlingen i folketinget. Mens den oprindeligt gav hjemmel for ydelse af lån og tilskud i en periode af 8 år, giver den nu *loven gyldighed i en 4 års periode*.

De i stk. 1 anførte *rådighedsbeløb* indsattes ligeledes under behandlingen i folketinget, idet de pågældende midler efter det oprindelige forslag skulle bevilges på de årlige finanslove.

Også stk. 3 er et resultat af folketingets behandling og tilsigter at gøre statslåneordningen mere smidig. Mens denne hidtil har været baseret på *kontante udlån til pari kurs*, gives der nu *desuden* mulighed for *berigtigelse ved udlevering af statsobligationer* og for *kontante lån til en nærmere fastsat kurs* for om nødvendigt at sikre staten mod risiko for tab ved konvertering.

Regeringen havde som nævnt ønsket, at loven skulle gælde for en 8 års periode for derved at skabe mulighed for en rationel tilrettelæggelse af byggevirksomheden på længere sigt.

Når det oprindelige forslag ikke indeholdt fastsatte rådighedsbeløb, var det bl. a., fordi det i tidligere år havde været nødvendigt at overskride sådanne faste beløb væsentligt, og fordi regeringen ikke fandt det muligt at anslå de nødvendige bevillinger for en længere årrække på forhånd. *Indenrigs- og boligministeren* beklagede ved lovforslagets 2. behandling, at det som en konsekvens af landets økonomiske situation havde været nødvendigt at fastsætte de anførte beløb, som indebar en nedsættelse af udlånene og dermed en reduktion af de kommende 4 års boligproduktion, som ville hemme bestræbelserne for at imødegå bolignøden.

I § 2, stk. 1, som svarer til § 3 i forslag til lov om boligforholdene, fremhæves lovens produktionsmæssige *formål*. Der skal